

UITSpraak 23 – 029

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake het administratief beroep van

[naam], appellante,

tegen

de Examencommissie [X] van de Faculteit [X], verweerder.

Procesverloop

Appellante volgt sinds 1 september 2021 de binnen de masteropleiding [X] de track [X] (hierna “de opleiding”).

Zij heeft verzocht om uitstel van het moment van afstuderen van de opleiding tot 30 augustus 2024.

Bij besluit van 8 december 2022 heeft verweerder het verzoek afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appellante op 16 januari 2023 administratief beroep aangetekend.

Verweerder heeft het College laten weten dat is onderzocht of een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk was. Een minnelijke schikking is niet bereikt.

Op 8 februari 2023 heeft verweerder een verweerschrift ingediend, waarin een reactie is gegeven op het administratief beroep.

Op 5 april 2023 is het beroep behandeld tijdens een hoorzitting van een kamer uit het College. Appellante is bij de zitting verschenen. Namens verweerder is bij de zitting verschenen [naam] en [naam], vice-voorzitter [X] van de examencommissie.

**Uitspraak
23-029**

Blad 6/6

Overwegingen

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) te beoordelen of het bestreden besluit al dan niet in strijd is met het recht.

Appellante volgt op dit moment als werkstudent het [X]. Voor deelname aan dat programma is vereist dat zij als student ingeschreven staat. Dit collegejaar (2022-2023) heeft appellante het [X] bij de Honours Academy gevolgd en volgt zij lessen Spaans. Voor de opleiding heeft zij geen vakken meer gevolgd. Voor het collegejaar 2023-2024 wil zij de masteropleiding [X] volgen bij de Universiteit van Maastricht. Als zij wordt uitgeschreven bij de Universiteit Leiden zal zij voor de tweede masteropleiding het instellingscollegegeld moeten betalen, wat voor haar een aanzienlijk financieel nadeel betekent. Zij verzoekt daarom om toepassing van de hardheidsclausule, zoals opgenomen in artikel 4.10.6 van de Onderwijs- en examenregeling Master Crisis and Security Management 2022-2023 (hierna: de OER).

Volgens verweerder is het niet mogelijk om nog langer uitstel te verlenen van het moment van afstuderen. Volgens artikel 4.10.1 van de OER moet het diploma worden uitgereikt als er voldoende bewijs is dat het examen is gehaald. Appellante heeft inmiddels binnen de opleiding 60 studiepunten behaald en heeft de opleiding daarmee afgerond. Op grond van artikel 4.10.4 van de OER mag de examencommissie het afstuderen uitstellen voor de duur van een maximale inschrijving voor de opleiding van twee jaar. Die termijn eindigt op 30 augustus 2023.

Volgens verweerder getuigt dit besluit niet van een bijzondere hardheid jegens appellante. De opleiding is een éénjarige opleiding. Aan appellante is al uitstel verleend voor het moment van afstuderen van één jaar. Zij heeft daarmee de mogelijkheid gekregen om in dat extra jaar andere activiteiten te ontplooiën. Verder uitstel is in strijd met de OER en leidt tot ongewenste precedentwerking. Ook leidt dit ertoe dat de Universiteit Leiden voor appellante een lagere rijksbijdrage ontvangt.

**Uitspraak
23-029**

Blad 6/6

Het College overweegt dat verweerder terecht en op goede gronden heeft geweigerd toepassing te geven aan de hardheidsclausule opgenomen in artikel 4.10.6 van de OER.

De door appellante aangedragen omstandigheden leiden niet tot een ander oordeel. Zoals tijdens de zitting is besproken, is het voor appellante mogelijk om voor het komend studiejaar aan de Universiteit Leiden een masteropleiding te volgen waarvoor zij 'slechts' collegegeld ter hoogte van het wettelijke tarief verschuldigd is. Daarmee kan zij aan het [X] blijven deelnemen. Dat appellante, zoals zij tijdens de zitting heeft aangegeven, de voorkeur geeft aan het volgen van een masteropleiding bij de Universiteit van Maastricht is een keuze waarvoor de gevolgen voor haar rekening komen.

Eén van die gevolgen is dat zij voor die masteropleiding in beginsel collegegeld volgens het instellingstarief verschuldigd is. Dit kan alleen al geen bijzondere omstandigheid zijn die tot toepassing van de hardheids-clausule kan leiden omdat het de uitdrukkelijke bedoeling van de wetgever is geweest dat een student die na afronding van een masteropleiding aan een nieuwe masteropleiding begint dat niet meer kan doen voor het wettelijke collegegeld en dus het zogenoemde – veel hogere – instellingscollegegeld verschuldigd is.

Het administratief beroep is ongegrond en het besluit kan in stand blijven.

**Uitspraak
23-029**

Blad 6/6

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,
gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk
onderzoek,

verklaart het administratief beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens,
bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. B. Siegerink,
mr. J.J. But en P.C. Kemeling LLB (leden), bijgestaan door mr. I.L. Schretlen,
secretaris.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Verzonden op:

Voor eensluidend afschrift,